

عنوان مقاله:

شناسایی پدیده تاخیر در ازدواج دختران: نظریه زمینه ای

محل انتشار:

فصلنامه خانواده درمانی کاربردی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

سمانه مختاری - دانشجوی دکتری مشاوره، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی اصفهان واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

زهرا یوسفی - استادیار گروه روانشناسی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی اصفهان واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

غلامرضا منشئی - دانشیار گروه روانشناسی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی اصفهان واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: پژوهش حاضر باهدف، شناسایی پدیده تاخیر ازدواج در دختران انجام شد. روش: روش انجام پژوهش، کیفی و از نوع نظریه زمینه ای بود. جامعه پژوهش را دختران مجرد بالای ۳۰ سال تشکیل دادند. نمونه گیری به صورت نظری انجام شد. تعداد شرکت کنندگان ۲۳ نفر بود و ابزار پژوهش مصاحبه نیمه ساختاریافته بود. روند تجزیه و تحلیل داده ها بر اساس روش ساختارگرایی چارمز (۲۰۰۶)، انجام شد. در انتهای مراحل کدگذاری، مدل نهایی پژوهش ارائه شد. یافته ها: نتایج، نشان داد که علل تاخیر در ازدواج عبارت بودند از: داشتن خانواده ضد ازدواج، شخصیت فردیت طلب و زندگی در جامعه مشوق مجرد. چگونگی شکل گیری این عوامل حاوی سه فرآیند بود: برداشت های غلط مرتبط به ازدواج، ویژگی های تسهیلگر مجرد و مواجهه با افراد تضعیف کننده ی زوجیت طلبی. تاخیر در ازدواج منجر به ایجاد آثاری شده است که عبارت اند از تجارب هیجانی منفی، کسب موفقیت در ابعاد مختلف و نارضایتی از وضعیت موجود. در نهایت دختران مجرد به شیوه های انطباقی درونی و بیرونی با این تاخیر کنار آمده بودند. نتیجه گیری: با توجه به یافته ها می توان چنین استنباط کرد که پدیده تاخیر در ازدواج تحت علل و فرآیندهای خاصی رخ می دهد و با خود تبعات آزاردهنده ای را به دنبال دارد؛ بنابراین تغییراتی در سازماندهی الگوهای اجتماعی و خانوادگی و شخصیتی افراد را می طلبد. این مطالعه می تواند مورد استفاده مشاوران و روانشناسان جهت تدوین و طراحی محتوای متناسب با ارزش های جامعه و مشکلات در این حوزه قرار بگیرد.

کلمات کلیدی:

ازدواج، تاخیر در ازدواج، نظریه زمینه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1256841>

